

Ilmataat vembutas, nagu ise tahtis

Ühtegi aastat ei saa mööda nii, et ei peaks kehva aastaaga kiruma või ilmaga seotud loodusõnnetust meenutama. Nõnda ka tänavu.

Ain Kallis

Kui ilmataat on vembutama juba hakanud, siis pole pääsu kellelgi – ei kahe- ega neljajalgseil.

Kas oleme tõesti ilma suhtes hellikuks muutunud? Brittide ajaleht The Telegraph tegi internetikasutajate hulgas hiljuti uurimuse. Selgus, et kahekümne riigi Twitteri-kasutajate sõnumeis kirusid ilma kõige enam britid (20,2% virisejaist). Teiseks jäid kreekelased 15,3 protsendiga. Skandinaavlastel pretensioone pea polnudki.

Sündmusterohke aasta

Mis siis meie ilmaga seoses esmalt meenub? Kõigepealt muidugi veebruari külmalaine talve miinimumiga –35° Jõgeval 5. kuupäeval. Tartu pikas, 1866. aastal alanud vaatlusreas sai kuu algusdekaad selle näitaja poolest esimese koha.

Vene kommunistide liider Sergei Malinkovitš Peterburist teatas, et too pakane oli tegelikult president Vladimir Putini kasutusele võetud kliimarelv valitsusevastaste demonstratsioonide suhtes. Kas satuti relvaga vehkimisel liialt hoogu – kogu Euroopas külmus ju surnuks üle 400 inimese.

Mis veel? Tartu maratonist osavõtjate kiusuks ilmataadi saadetud tuisk jäi hiljaks, küll aga rikkus sula Peipsis võistlemise Kalevipoja uisumaratonil.

Märtsi 24. kuupäeval teatas Vene ilmaportaal Gismeteo.ru, et kõige kõrgem õhutemperatuur Leningradi oblastis mõõdeti Narvas. Kas territoriaalsed pretensioonid?

Juunikuu oli keskmisest jahedam. Jaanilaupäeval sadas pea kogu riigis, kergemalt pääsesid Lõuna-Eesti ja saared.

Juuli oli kogu maailmas sündmusterohke. USAs püsis ilm nii kuiv, et iseseisvuspäeval loobuti paljudes paikades ilutulestikust. Metsad põlesid nii Californias, Colorados kui ka Hispaanias ja Siberis.

Muidugi jätkus kohti, kus uputas – Inglismaal, Venemaa lõunaosas, Jaapanis ja Hiinas. Pea rekordilised äikesed möllasid Inglismaal. Soomes, Kemiös registreeriti ööpäevaga ligi 30 000 sähvatust. Moskvas ja Ukrainas said inimesed surma mobiiliga kõneldes.

Kõik tormid polnud hullud

Eestis oli suvi kokkuvõttes vihmane, pikseline ning isegi tuulispasane. Loode-Eesti põllud meenutasid riisivalju, mitmed hooned põlesid piksetabamustest, Tallinnas nähti keravälku. Põltsamaa lähedal Umbusis aga laastas metsa ja lõhkus hooneid viimaste aastate tugevaim tornaado.

Ega sügiski muudest aastaegadest palju maha jäänud. Kui meil tegid pahandust kaks sügistormi – septembri ja oktoobri lõpu omad –, siis need polnud võrreldavad kurjaga, mida tegid orkaan Sandy

Ameerikas ning supertaifuun Bopha Filippiinidel. Või Fidži saari kõvasti rappinud tsüklon Evan.

Lõpetuseks midagi positiivset: mitte kõik tormid polnud hullud. Näiteks Murjan ei saatnud Somaalia rannikul midagi erilist korda.